

کانگریس ۽ مسلم لیگ

هن وقت هندوستان ۾ هڪڙا مسلمان کانگريس ۾ شامل آهن ۽ ٻيا مسلم لیگ ۾. جيڪي کانگريس سان شامل آهن تن جو چوڻ آهي ته مسلم لیگ جو ڪي عمل مرجعت پسند ٿو ڏين ۽ سرڪاري سرڻ جي جماعت آهي. اهي بهائي آزاديءَ لڙڻ جي حڪومت جي وفاداري جا ڪيٽ ڳاڻيندا آهن. هنڌا. مسلم لیگ وارن جو چوڻ آهي ته جيڪي مسلمان کانگريس ۾ آهن سي قوم جا غدار آهن ۽ سخت غلط ڪري رهيا آهن. چوڻ آهي ته ڪي گهرو هو اول بهيڻي پاڻ ۾ شامل ٿي پڇي قوم کي تنظيم سان مضبوط ڪري هڪ جماعت ٿي پيو ۽ کانگريس ۾ شامل ٿيڻ هاڻي سکر آهن پڇي قوم کي ڇڏي جلد پاڻ کي ڪوڙ ڪم ۾ ورتو آهي. هتي ڪري هو غدار آهن. ۽ غداري ٿي آهن.

هي هر ڪنهن کي سارو آهي ته موجوده آزاديءَ جي لڙائيءَ ۾ ٻن يا ٽن ڳالهه ڪا بهي ملڪ ۾ دماغ مشرت ۽ قاتل جي جنگ ۽ سياسي شطرنج جو ڪيل آهي.

هنڌاڪري هن وقت جنهن وقت اهو خزانو موجود
 هوندو سو يقيناً ڪا مياپ ٿيندو. انهي کان ڪوبه
 نڪاره نه ڪندو ته اسانجا غير مسلم وطني پائڙ علم توڻي
 دولت ۽ ڪمال پيدا ڪري شهر ۽ ڳوٺن بازار توڻي
 سرڪاري دفترن تي پورو قبضو ڪري چڪا آهن.
 هو سڀا ست جي تمام وڌيڪ پيچن کان خوب واقف
 ٿي چڪا آهن. تعداد جي لحاظ سان به هو ڪثرت ۾
 آهن. ٻه خلافت آهن جي مسلمان قوم. مفلس. مزدور
 بي آسپناهه ۽ مقروض علم ۽ پيشي. تجارت کان دور
 تعداد ۾ فوراً اهڙي حالت ۾ هو دور انديشي
 ڪري ڪانگريس ۾ چند شرايطن سان شريڪ ٿيڻ
 گهرن ٿا ٿاڻا. هو پنهنجي ڪمزور حالت سان طاقت
 جي هٿان ذليل نه ٿيڻ ته مٿن مسخري ڪئي پئي وڃي
 عام مسلمان جيڪي فوراً گهڻا ڪانگريس ۾ شامل
 آهن سي ڪانگريس جي مهاڀاڻي ذهنت کان چڱي طرح
 واقف آهن. مگر هو انهي ڪري مجبور ٿيا آهن جو
 جمعيه العلماء ڪانگريس سان شامل آهي.

هو مسلمان ڏٺو وڃي ته مسلم ليگ هن وقت اها
 مسلم ليگ ڪا بهي جنهن ۾ قوت ۽ سرڪار نه هوندي
 شامل هوندي هن وقت مسلم ليگ ۾ وڏو حصو انهن مجاهدن
 جو آهي جن خلافت جي تحريڪ ۾ آزاد ٿيا لاءِ هر ڪا

قرباني ڪئي. علاوه انجي علماء ڪرام جو به ڇڏو
تعداد شريڪ آهي ۽

هندو مسلم اتحاد

هندو مسلم اتحاد لاءِ هن کان اڳ به ڪيترائي
دفع ڪوشش ٿي. مگر ڪانگريسي ليڊرن جي
مهاڻياڻي ذهنت ڪونه ڪو اٽڪاء پيدا ڪندي رهي
چو ته هندو مسلم اتحاد ۾ ڪاوت پيدا ڪندڙ
هميشه اها گوءِ مائتا رهي آهي جنهنڪي هندو ٻهيني ديوتا
سمجهي پوڄا ڪندا رهيا آهن. اها گئون مائتا هميشه
هندو قوم ۾ مسلمانن جي خلاف جوش پيدا ڪرڻ لاءِ
هڪ ڪارگر هٿيار ثابت ٿيندو رهيو آهي. ڇاڪاڻ
ته عام هندوئن کي سوراج جي معنيٰ اها ٻڌائي وڃي
آهي ته گئون مائتا جو بهاء ڪرڻ لاءِ اسان هندو
ٿا ڪرڻ گهر ٿا. هندوستان جا اصلي رهاڪو
هندو آهن. مسلمان ۽ عيسائي ٻاهران آيل آهن. مسلمان
بادشاهن اسان هندوئن تي ظلم ڪيا آهن.
مسلمان ۽ عيسائي اسانجي گئون مائتا کي قربان ڪري
اسانجي ماڻه کي ناس ڪري رهيا آهن. ٻئي طرف
مسلمانن کي چئي رهيا آهن ته اوهان اسانجا پائڻ آهيو
اچو ته ملي انگريزن کي هٿان ڪڍون ۽ پوءِ هندوستان
۾ گڏجي حڪومت هلايون ۽ انگريزن سان لڏڻ ۾

ڪا نا ڪا ئي شراب اڏائي آهن ڪن ۾ پڌا ئي رهيا
 آهن ته اوهان اسان تي ڪا وڌ نه ڪريو اسان اڃا
 خبر نٿا آهيون. اسانجو اوهان کان سواءِ ٻيو
 ڪير مدد ڪار آهي. مسلمانن کي ته مسلمانن جي حڪومت
 تي ٺاهڻ آهي. اسان سڀ ڪجهه اوهانجي سايه هيٺ
 گهرو ٿيا. اسان غدر ڪندڙ ڪان وڻي هميشه
 اوهان سان وفادار ٿي رهندا اچو ٿا مگر اوهان به
 اسان تي مهربان ٿي ڀر هو. اهائي ٻه رنگي پاليسي ۽
 بد نيتي آهي جا هندو مسلمانن کي نه ملڻ ڏنو آهي
 نه ملڻ ڏيندي. هوڏا هن حڪومت جو به ساڳيو مقصد
 آهي جو هندو قوم پورو ڪري رهي آهي ۽

غدر ڪندڙ ڪان ۽ اهائي ٻه رنگي پاليسي

غدر ڪندڙ ڪان ۽ اهائي ٻه رنگي پاليسي
 وقت هندستانين وٽ هٿيار هئا. انهن وقت مسلمان
 کي ڪلهڙي ريت ڏوڪو ڏنو ويو هو ۽ تاراج
 غدر ڪندڙ ڪان ڏسو آهي غدر ڪان بعد مسلمان
 تي مرڻي پوڻ لڳي. چوڻ هر طرف گورنمنٽ تمام
 مسلمانن کان بد گمان ٿي چڪي هئي. پوءِ پين قوم
 مسلمانن کي دشمن جي حيثيت سان ڏسي رهي هئي.
 انگريزي اخبارن ۾ مسلمانن جي خلاف خوب مضامين
 شايع ٿي رهيا هئا. ٻئي طرف مسلمانن جي گهرن ۾ چهن سو

ورهن جي حڪومت وٽ جو ماتم هو. ٽين طرف علماء
 حڪرام جي قوت هئي ته ڪوبه مسلمان انگريزي زبان
 نه پڙهي. جيڪو انگريزي پڙهندو سو ڪا سزا
 آهي. انهن موقع کان هندو قوم خوب فائدو حاصل
 ڪيو. انهن هڪ طرف انگريزن سان سارن ٻارن پيدا
 ڪئي ۽ وفاداري جا گيت ڳايا پئي طرف جلد انگريزي
 تعليم حاصل ڪري تمام سرڪاري آفيسن تي قبضو
 ڪري ورتو. انهن سان گڏ ڳوٺن ماڻا جي مرڪش
 جي بهاني سان مسلمانن جي خلاف پنهنجو ڀرواڻو چيو
 حيات جو اوزار ڪم آڻي مسلمانن کي اقتصادي حالت
 ۾ ڪمزور ڪيو ويو.

هندوستان ۾ مسلمانن ڇهه سئو ورهه حڪومت
 ڪئي تاريخ شاهد آهي ته انهن ڇهن سئو ورهن ۾
 هندو مسلمانن جا ڪهڙا تعلقات رهيا.

چوٽ چات جونالوپه ڪونه هو. هندو مسلمان
 گڏجي ڪائندا هئا. هڪ ٻئي جي شادي غمي ۽
 شريڪ ٿيندا هئا. نه صرف اهو بلڪ ڪيترن مغل شهرن
 جي گرن ۾ هندو سرائيون هيون. مگر عذرس ۱۵۴۰
 کان بعد حڪومت ۾ هندو قوم مر گڏجي مسلمانن کي
 پوئتي وڌو.

اتر ٽن سالن بعد يعني ۱۸۵۷ع ۾ وري مسلمانن

تي الله جو فضل شروع ٿيو. جو قوم کي سر سيد
 رحمۃ الله عليه حضرت دهر هدا ملي ويو. هتي قوم جي
 بهاري کي قسبي علاج شروع ڪيو يعني عليگڙهه ۾
 ڪاليج جو بنياد رکيو. مرحوم سر سيد رحمۃ الله عليه جي
 خلاف خوب پروڙ ٻيڳندا ڪيو ويو ڪي ڪافر بنايو ويو
 فتوا ڏن ڪڍيون ويون ته ڪوبه مسلمان ڪاليج ۾
 نه پڙهي. سر سيد اسلام جي دشمن آهي. حڪومت ۾
 جاسوس آهي وغيره. مگر هنن مرد ميدان ڪا به
 پرواهه ڪئي ۽ سڀ ڪجهه صبر سان برداشت ڪرڻ
 پهتو ڪم ڪندو رهيو. جنهنجو نتيجو هي نڪتو جو
 انهن ڪاليج مولانا محمد علي - شوڪت علي - ظفر
 علي خان وغيره حضرت اهنارين هيرا پيدا ڪيا ۽

ڪانگريس

سنه ۱۸۸۵ع ۾ هڪ يورپين مسٽر ايلن اڪٽاوي
 هيوم برٽش سول سروس ڪان ريٽائر ٿي مسٽر
 گوگل وغيره سان ملي ڪانگريس جو بنياد وڌو.
 ۽ انهن جي پهرين اجلاس ۲۸ ڊسمبر سنه ۱۸۸۵ع
 ۾ ريڊمارٽ مسٽر ڊبليو بينر جي همبستي ۾ ٿيو.
 جنهن ۾ سڀ سرڪاري خوشامد جي خطاب يا فٽر
 اصحاب شامل ٿيا. جن سرڪار جي وفاداري جا

گيت ڳايا ۽ پھينجن حقن لاءِ سرينرو ليشن پاس ڪيا
 انهيءَ زمانه ۾ ڪانگريس ۾ شامل ٿيندڙ بيلگيٽ
 لاءِ اهو شرط هوندو هو انگريزي پڙهيل هجي. اهو
 شرط انهيءَ ڪري هوندو مسلمان زياده تعداد ۾
 حصو نه وٺي سگهن ٿا ۽ هندو ۽ پارسي قوم جي
 ڪثرت يعني گهڻائي سان هو پنهنجا حق حڪومت کان
 حاصل ڪندا رهن ٿا.

مسلم ليگ

۲۱ سالن ۾ ڪانگريس خوب ڪم ڪري ٿا ۽
 سرڪاري دفاترن تي قبضو ڪري ورتو ٿو ۽ هن
 ڪن مسلمانن کي هوش آيو ته دنيا ڪيڏانهن وڃي
 رهي آهي ۽ اسان خواب غفلت ۾ مد هوش
 آهيون. ۽ انهن محسوس ڪيو ته اسان کي به
 پھينجن حقن لاءِ جماعت بندي ۽ جي ضرورت
 آهي ۽

Gul Hayat Institute

آخر نواب سليم الله صاحب مرحوم نواب ڊاڪٽر
 جي تحريڪ سان مسلم ليگ جو بنياد وڌو ويو جنهن
 پهرين اجلاس وزير صدارت نواب وقار
 الملڪ صاحب جي سربراهه ۾ ڊاڪٽر ٿيو.
 مسلم ليگ قائم ٿيڻ سان خوب پروڳيندا

ڪيو ويو ته اها جماعت حڪومت جي اشاري
سان انهن لاءِ قائم ڪئي وئي آهي ته هندو
مسلمانن ۾ اتفاق پيدا ٿئي.

ٻئي طرف کانگريس وارن هندو مسلم اتحاد
جو رڳو شروع ڪيو ۽ مسلم ليگ کي شڪست ڏيڻ
لاءِ هندو مهاڀيا قائم ڪئي وئي جا هندو مسلم
اتحاد جي مخالفت ڪندي رهي جيئن ته کانگريس وارن
دنيا ۾ مشهور ڪيو هو ته کانگريس مشترڪه
جماعت آهي. جنهن ۾ هندوستان جون سڀ قومون
شريڪ آهن. هنڪري ڪن مسلمانن کي پيسا ڏئي
کانگريس ۾ شامل ڪيو ويو.

ذڪر سوتيج ۲۴ نومبر سنه ۱۹۲۷ء

جهڙي طرح سنڌ ۽ ٽائين کانگريس يعني ۲۱
سالن تائين فقط سرڪار جي وفاداريءَ جا گيت
ڳائيندي رهي ۽ سنڌ ۾ مسلم ليگ کي شڪست
ڏيڻ لاءِ ڪجهه قدم اڳيان وڌايو يعني سنڌ واري
کانگريس جيڪا زير صدارت راش بهاري گوش
جي سورت ۾ ٿي تنهن ۾ هٿيارن جي بندش
واري قانون جي مخالفت ڪئي وئي ۽ هوم رول
جي گهر ڪئي وئي اهڙي طرح مسلم ليگ به سنه ۱۹۱۷ء
تائين سرڪار جي وفاداريءَ جا گيت ڳائيندي رهي

جي سلسلي ۾ ڪنهن به شڪ وارا نه سياست جي محدود
 دائري ۾ ڪنهن به ٻاهر قدم رکيو. جي سلسليءَ واري مسلم
 ليگ جيڪا نيري صدارت سيد نبي الله شاهه عليگ
 جي ناگپور ۾ ٻي لهن ۾ هندو مسلم اتحاد لاءِ
 ريزولوشن پاس ڪيو ويو. جهڙوڪ نيتي جي نڪتو
 جو سلسليءَ واري ڪانگريس جيڪا نيري صدارت
 آريه اين مد هولڪر ٻانگي پور ۾ ٻي نهن ۾
 مسلمانن جيڪو حصو ورتو جنهن مان هي صاحب قابل
 ذڪر آهن :- مولانا حسرت موهاني. مسٽر رحمت
 الله سيالني. سر ابراهيم رحمت الله. سر حسن امام
 بد الدين طيب جي وغيره :-

گئون ماڻا جي مهر پاني

سلسليءَ واري مسلم ليگ جيڪا نيري صدارت
 مسٽر محمد علي جناح جي گئون ۾ ٻي لهن ۾ ضرور شور
 سان هندو مسلم اتحاد کي مضبوط ڪرڻ لاءِ ريزولوشن
 پاس ڪيو ويو مگر بد قسمتيءَ سان گئون ماڻا هندو
 مسلمانن کي ملڻ نه ڏنو. ۽ عيد قرباني جي موقع
 تي اڄوت يا ۽ مظفر نگر ۾ هندو مسلم فساد ٿي
 پيو. اڃان هي واقعو تازو هو ته سلسليءَ ۾ آريا
 شاه آباد ۾ عيد قرباني جي موقع تي ۲۵ هزار

هندن اوچتو مسلمانن تي حملو ڪري ڪيٽ بيدري
سان ماريو. جهنگو مثال اڳي ڪڏهن به هندستان
جي تاريخ ۾ نظر نٿو اچي ۽

هڪ طرف هندو قوم جي اها حالت ٻئي
طرف ڪلڪتي جي هڪ اخبار انڊين ڊيملي نيو
آنصرت صلي الله عليه وسلم جي ذات مبارڪ تي
ڪميٽي ڇپو ڪري ساري هندوستان
جي مسلمانن ۾ جوش پيدا ٿي ويو. انهن واقعن
مسلم ليگ کي وڌيڪ طاقت ور بنايو ۽ مولا
عبدالباري مرحوم. مولانا ڪفايت الله. مولانا احمد
سعيد. مولانا آزاد سڃاڻي. مولوي ثناء الله وغيره
اچي مسلم ليگ ۾ شامل ٿيا ۽

سياسي بيداري

مسلمان جو منڇوس ۾ مبارڪ سال هو منڇوس
انهي ڪري هو جو انهي سال مولانا ڪفايت الله
ڪيو ويو جليا نواله باغ واري خونريزي ٿي.
مبارڪ الله ڪري هو جو انهي سال هندوستان
۾ آزادِي جي سڃي لهر پيدا ٿي. ۽ هندو مسلمانن
۾ هڪجهڙائي ٿي ويو.

مولانا ايڪٽ جي خلاف مسٽر گانڌي جي حڪم

سات ساري هنڌستان ۾ هٿ تال ڪئي ويئي ۽
 مسٽر گانڌي کي قوم مهاڻا جو لقب ڏنو ۽
 سال ۱۹۱۹ء ۾ هندو مسلمانن ۾ اهڙو ته اتحاد
 پيدا ٿي ويو جو هندو مسلمانن گڏجي ڪالونڪا ڏو
 امرت سر ۾ مسلمانن رام نومي جي جلوس ۾ حصو
 ورتو. احمد آباد ۾ مسلمانن ليد مارڻ کي تلڪ
 لڳايا ويا. دهلي ۾ سوامي لشوڊها نند کي جامع
 مسجد جي ممبر تي چاڙهي تقريير ڪرايئي وئي. اهڙو
 واري ڪانگريس جيڪا نرين صدارت حڪيم اجل
 خان موحوم ٿي تهن ۾ فيصلو ڪيو ويو ته ايندڙ
 تقريبي ۾ مسلمانن ڳوٺن ڦرڻ نه ڪن. جنهنجي
 نتيجي ۾ ٻڌڻو جو ساري هنڌستان ۾ ڳوٺ
 ڦرڻ باني بند ڪئي ويئي ۽

مطلب ته سال ۱۹۱۹ء جهڙو اتحاد هندو مسلمانن
 ۾ شايد وري مشڪل ٿئي. اهي ڪان بعد ڪانگريس
 ۾ مسلم ليگ ۾ پورو اشتراڪي عمل ٿي ويو. جتي
 ڪانگريس جو اجلاس ٿيو تي اتي مسلم ليگ جو
 اجلاس ڪيو ويو ٿي. تاڪ مسلمان ٻنهي جماعتن
 ۾ آساني سان حصو وٺي سگهن ۽

ڪانگريس کان مسلمانن جي علحدگي
 سال ۱۹۱۹ء ۾ ڪانگريس ۾ مسلم ليگ جا اجلاس گڏ

احمد آباد ۾ ٿيا. ڪانگريس جو صدر حڪيم اجل خان صاحب هو. مسلم ليگ جو صدر مولانا حسرت موهائي هو. انهي موقع تي مولانا حسرت موهائي صاحب ڪانگريس ۾ ڪامل آزاديءَ جي تجويز پيش ڪئي. جنهنجي مهاڻا گانڌيءَ ۽ هندو قوم سخت مخالفت ڪئي. جنهنڪري مسلمانن جو وڏو حصو ڪانگريس کان جدا ٿي ويو.

سنه ۱۹۲۳ع ۾ جڏهن ڪانگريس جي پورٽيشن بلڪل خراب ٿي چڪي هئي تڏهن حڪومت موقعو ڏسي سوامي شرتاڻند ۽ ٻين ڪيترن سياستجي قيدين کي ڪن شرطن سان برقرار ڏنو. سوامي صاحب جبل مان ٻاهر نڪري ملڪانه آگرهه جي مقبرن ۾ مسلمانن ۾ شد ۽ جوڪم شروع ڪري ڏنو. انهن کي مرقد بنايو ويو. هن وقت ڪن عالمن

مقابل جي تياري ڪئي. مگر ڪانگريس مسلمانن کي روڪيندا رهيا. آخر جڏهن پاڻي سرڪان مٿي چڙهي آيو تڏهن لاچار جمعيت العلماء ۽ پيا مولوي ڪانگريس مسلمانن جي ڪابه پر وانه ڪري ميدان ۾ ڪاهي پيا ۽ خوب تبليغ جوڪم شروع ڪري ڏنائون.

هوڏا هنن هندو مهاڻا سنگت جوڪم شروع

ڪري ڏنو. اڪثر اڻ ڄاڻ ڪيا ويا. مسجدن اڳيان
 باجهه وڃايا ويا جنهن ڪري ساري هندوستان ۾ هندو
 مسلمانن جا فساد شروع ٿي ويا. اها حالت ڏسي ۲۰ سيپٽمبر
 ۱۹۴۷ء مهاتما گانڌي اعلان ڪيو ته اگر هندو مسلمان
 اهو ٿيندو هي ۽ تبليغ جو ڪم بند نه ڪندا ته مان جيل ۾
 فاقو ڪڍي جان ڏيندس. انهي اعلان گانڌي جي
 جيلن جو سک ڦٽائي ڇڏيو. انهن گڏجي فيصلو ڪيو
 ته اهو ٿيندو هي ۽ تبليغ جو ڪم بند ڪيو وڃي.
 درحقيقت اها به هندو قوم جي هڪ چال هئي جو ته
 جيئن وقت مسلمانن تبليغ جو ڪم شروع ڪيو ته ٿيندو هي
 وارن جو هوش گهٽ ٿي ويو. انهن ڏنهن ۾ حق ۽ باطل ۾
 ڪهڙو فرق آهي. اگر تبليغ جو ڪم بند نه ڪيو وڃي ها ته
 دنيا ڏسي وٺي ها ته ٿوري وقت ۾ هندوستان جا اڻ
 ڪروڙ مسلمان امرتسن ڍڪر وڌي وڃن ها. ڪثرت تي
 ناز ڪندڙن جو ڪم هيٺ ٿي پوي ها. آخر وڌو وڌن
 ليدرن جي چون ٿي مهاتما گانڌي جي بيان بچاڻ لاءِ
 ٿيندو هي ۽ تبليغ جو ڪم بند ڪيو ويو. ۽ وري هندو
 مسلم اتحاد جو تماشو شروع ڪيو ويو. انهي سال مسلم
 ليگ جو اڄلاس نرير محمد امرت مستر مير علي جناح لاهور
 ۾ آيو. جتي مستر محمد علي جناح ڪانگريس سان بچو اتحاد
 ڪرڻ لاءِ چوڌهن شرط پيش ڪيا جنهن تي سڀني علمائن کانيد

ڪئي. سنه ۱۹۲۵ء ۾ ڪانگريس مسلم ليگ جا اجلاس گڏ
ڪيا ۽ ۱۲ سال کانگريس ۾ نه رڳو رپورٽ پيش
ڪئي وئي جڏهن ته مسلمانن سميت مخالفت ڪئي. ۽ وري
ڪانگريس کان ڌار ٿي ويا. وري ۲۰ مارچ سنه ۱۹۲۶ء
۾ وزير صدرن مسٽر محمد علي جناح دهلِي ۾ مسلم ليگ جو پيش
اجلاس سڏايو ويو جنهن ۾ مرحوم مولانا محمد علي شوڪت
علي مولوي شفيع داؤدي، مولانا عرفان، سيد مرتضيٰ شاه
وغیره خصوصاً ٿي وئي اهي اجلاس ۾ گڏيل انتخاب کي چند
شرطن سان اهي ڪري قبول ڪيو ويو تڪ ڪانگريس
مسلم ليگ ۾ اتحاد ٿي وڃي مگر مقرر ڪانگريس ڪوبه خيال
نه ڏنو ۽ ٻن خلافت اهي جي هندو مهاڀاجي اشاري تي
مسجدن جي اڳيان باجرو ڇائي هر طرف فساد برپا ڪيا ويا.
اهي ڏهاڙو ۾ جمعيه العلماء به ڪانگريس کان جدا ٿي سنه ۱۹۲۹ء
۾ قوم پرست مسلمانن هڪ جماعت نالي مسلم نيشنلسٽ پارٽي
ٺاهي ڪئي جڏهن ٻه ٽي جلسو وزير صدرن مولانا ابوالڪلام
آزاد صاحب آباد ۾ ٿيو ۽
اهي حالت ڏسي ڪانگريس وارن جو ڪجهه نشو و نما ٿيو ۽
لاهور واري ڪانگريس جيڪا وزير صدرن جواهر لال نهرو
منظم ٿي تنهن ۾ نه رڳو رپورٽ کي رد ڪيو ويو ڪامل
آزادي جو اعلان ڪيو ويو. جنهن ڪري مسلمان وري ڪانگريس
۾ دلچسپي وٺڻ شروع ڪئي. اهي ڪامل آزادي جي جذبن

تشریح ٿي ۽ ٻڌايو ويو ته اسان گورنٽ جي زير
سايه آزادي گهرن ٿا. سنه ۱۹۳۵ء ۾ حڪومت انڊيا ايڪٽ
سنه ۱۹۳۷ء جي اعلان ڪيو جتي ۾ سنڌ وغيره جي جداي بابت
۽ وزارت جي ذڪر هو ته ٻي هندو قوم مخالفت ڪئي مگر
موقعه تي پڪدم وڃي ڪونسل تي قبضو ڪيو هن وقت فيڊريشن
جي به ڪانگريس جي صدر صاحب سباش چند بوش سنڌ
مخالفت ڪئي آهي مگر جواهر لال نهرو يورپ ۾ وڃي رهيو آهي
ترميمون ڪرائڻ لاءِ ضرور ڏيڻا رهيو آهي. نيٺ نتيجو هي
ڏسندو جو ڪانگريس خوشيءَ سان فيڊريشن قبوليندي.
اڇوتن ۾ تبليغ اسلام جو ڪم ضرور دار قسي مهاتما
جو سک ڦٽي پيو ۽ فائده ڪڍڻ لڳو ۽ جڏهن تبليغ جو ڪم بند
ٿيو ته پارٽي اڇوت اڌار جي ڪوڪي لڳي ويو. انهي موقعه تي
انهن سڀني ڪانگريسي هندو مسلمانن جا چپ بند ٿي ويا جن
تبليغ جي ڪم ۾ روڪڻ لاءِ هر ڪا ڪوشش ورتي.

مسلمانن جي مسئلي تي

مطلب ته تڏهن جڏهن مسلمانن ۾ ڪجهه سياسي يا
مذهبي بيداري پيدا ٿي آهي ته انهن ڪامل آزاديءَ جي
پوڄارين مسلمانن کي تنظيم کان پري رکڻ. انهن ۾ اتفاق
پيدا ڪرڻ لاءِ اتحاد جي بناوٽي راڳ شروع ڪيو آهي. تاهه
مسلمان قوم هميشه ڪمزور رهي. ساڳيو راڳ جو سنه ۱۹۴۷ء

کان شروع ٿيو آهي سو وري تازو بمبئي ۾ شروع
ڪيو ويو. هوڏاڪن اٺن هزار مسلمانن جا پيغام پهچي
رهيا هئا ته خبردار اٺن سان ڪئن به قسم جي صلح ڪرڻ
اسانجي نجي عزتي آهي ۽

نيت نيتجي هي نڪتو جو فقط هڪڙي معمولي ڳالهه
تان رنجي مسلم ليگ کي مسلمانن جي واحد نمائنده جماعت
تسليم ڪيو ويو آهي اتحاد جو تها شو ختم ٿي ويو. ۽ جواب
ڏنو ويو ته جنهن صورت ۾ مسلمانن جون بيون جا عتوت
هٿر وڌڪ جمعيت العلماء خداي خداست گام ۽ احوال پار ٿي
وغیره به آهن تنهن صورت ۾ فقط مسلم ليگ کي مسلمانن جي
واحد جماعت تسليم ٿو سگهجي سگهجي. هن کان اڳ پنڊت
خواهر لال ٺهرو چيو هو ته هندوستان ۾ ٻه طاقتون آهن
هڪ سرڪار برطانيه جي ڪانگريس - مگر هڪ سال بعد کيس
قبول ڪريو پيو ته ٽين جماعت مسلمانن جي مسلم ليگ آهي.
۽ ڪنهن وقت ٻاٻو ٻنڌڻ ۾ به ٻڌاءُ قبول ڪيو هو ته
مسلم ليگ مسلمانن جي واحد جماعت آهي ۽

۽ هي انشاء الله جنهن وقت مسلم ليگ جو تنظيمي پروگرام
عمل ۾ آڻي شروع ٿي ويو ته خود بخود ڪانگريس کي بخشش
پونڊ وٺڻ برابر مسلم ليگ مسلمانن جي واحد نمائنده جماعت
آهي. تعجب آهي ته ڪانگريس جنهن ۾ نه هندو ۽ نه سياڻي مسلم
نه ۽ اڪثر وٿرا چوت، نه پارسي، نسڪ وغيره سڀ مشرقي

مگر وڌو مسلمانن (سواءِ چند غدارن جي) شامل ۾
 هندوستان جي واحد جامعيت ٿي سگهي ٿي ۽
 مگر مسلم ليگ جا ٻه سالن کان قائم آهي جنهن ۾ وڌو
 مسلمانن جو شامل آهي جنهن سان ڪافي دفعه خود ڪانگريس
 اشتراڪ عمل ڪري چڪي آهي. سا اڄ مسلمانن جي واحد
 جامعيت ڪانهي. جمعيت العلماءِ خاص علمائن جي جامعيت آهي
 جنهن تي هن وقت هي حالت آهي جو مولانا ڪفايت الله مولانا
 احمد سعيد- مولانا حسين احمد مدني چند عالمن جي جماعت
 رهي رهي آهي. وڌو حصو علماءِ ڪرام جو عليحدگي ٿي چڪو
 آهي ۽ احرار پارٽي پنجاب جي الهن مسلمانن جي پارٽي آهي
 جن جو مقصد هو ڪشمير ۾ ستيا گره ڪرڻ. جنهنجا پوي ۾
 مصر تي پيا. هڪ اتحاد ملت، پيا احرار عي. ۽ هن وقت هڪ
 احرار پارٽي جو نالو آهي ۽

خدائي خدمت ڪار هڪ سرحد ي چند پٺاڻن جي
 جماعت جو نالو آهي جيڪي خان عبدالغفار جا معتقد آهن

مسلم ليگي توڊي آهن

جي وڃي ٿو ته مسلم ليگ توڊين ۽ مرجعت پسند
 جي جامعيت آهي. جنهنجي جواب ۾ عرض آهي ته هندو مڃا
 جنهن ۾ پاڻي ڀر مائيندو. ڊاڪٽر موشجي. جيڪر. ساڀر و
 ڊهولڪر. مدن موهن مالوي وغيره جهڙا توڊي شامل

آھن ملڪ ۾ قوم بچاي انھنکي توڙي سنڌ جي عزت
 جي لنگه سان ڏسي رهي آهي. هندو قوم پاڻ کي جيئن
 حصن ۾ ورهائي ڪم ڪري رهي آهي. هڪٻئي جيڪي
 خاص ڪانگريسي آھن. ٻيا فقط مهاڀياي آھن. ٽيا هي
 ڪانگريسي به آھن ۽ مهاڀيا به آھن چوٿا نه ڪانگريسي
 نه مهاڀيا به خاص حڪومت جا يار وفادار آھن مسلمان
 به بد بختي جيتري جوڪن مسلمان انهي مسلم ليگ کي ڪجهه
 وقت کان مورد ٿي چڪي هئي جنهن ۾ نئي سرروح
 پيدا ڪري مسلمان کي تنظيم ۾ بيڪ جهڙي پيدا ڪرڻ لاءِ
 هڪٻئي ۾ ڪم ڪري آڻڻ جي ڪوشش شروع ڪئي آهي ته
 نام نهاد مسلمان کي هاءِ گھوڙا بچائي آهي. ۽ هندو
 عيب جوئي شروع ڪري ڏني اٿن. مثل مشهور آهي
 نه جماعت ماڻهن سان جڙندي آهي ماڻھون جماعت سان
 ڪونه جڙندا آھن. اها ساڳي مسلم ليگ آهي جنهنو سنه ۱۹۱۹
 ۾ صدر حڪيم اجمل خان مرحوم هو. اها ساڳي مسلم ليگ
 آهي جنهنو سنه ۱۹۲۰ ۾ صدر راجا گنڌاڻي هو.

اها ساڳي مسلم ليگ آهي جنهنو سنه ۱۹۲۱ ۾ صدر مولانا
 حسرت موهاني هو. جنهن ۾ مولانا حفايت الله مولانا احمد
 وغيره سڀ شامل هو. اها ساڳي مسلم ليگ آهي جنهن ۾
 هن وقت مولانا حسرت موهاني مولانا ظفر علي خان صاحب
 مولانا شوڪت علي مولانا عبدالحامد بدايوني مولانا شرف علي

صاحب ثانوي مولانا محمد شعیب ناظم جمعیت العلماء صوبہ سرحد
 مولانا غلام بیگ نیرنگ صاحب مولانا جمال الدین خلت مولانا
 عبد الباقی صاحب مولانا ضیئة اللہ فرنگی محل مولانا
 مقصود الدین شہر کوٹی ایدیت الامان مولانا محمد عمر صاحب
 نعمانی شہر مولانا ابو القاسم فضل الحق بنگال مولانا
 عبد الصمد صاحب ناظم جمعیت العلماء صوبہ متحدہ مولانا قاضی
 عبد الغفار صاحب ایدیت پیا مدوغیرہ پنجاب جون تمام
 اخبارون دہلی جون تمام اخبارون سوات جمعیت انصاری
 جی جی جینور جی مدینہ سندھ جی اصلاح جی شامل آہن

قائد اعظم مختار الملک مسٹر

محمد علی صاحب جناح

جیو دینی توتہ مسلم لیگ جو صدر هڪ تودی شیخ
 آهي اهو اعتراض انهي جماعت جو آهي جيڪي ڪڏهن
 خدا پرست هواج هو پاڻي وطن پرست سدائي رهيا
 آهن جن کي الله تعالیٰ تمام تومن جو سردار سدائون جو
 سردار هڪ مشرڪ ۽ ملحد آهي هي اها جماعت آهي
 جنهن ڪامل آزادي جو اعلان ڪري سرڪار برطانيه
 جي وفاقداري جو قسم کائي ڪوئيل جي ڪرسي کي آزادي
 سمجهي آهي مسلم ليگ هڪ سياسي جماعت آهي انهي جو آڀار

ٺه ٺيا نبت جو ماھر هو مع گھر جي ۽

مستر جناح بابت مخالفن جي به اها راء آهي ته هو سٺي
دماغ جو سياستدان آهي. هندو قوم گانڌي جي پٺڀر
اڳواڻ بنائڻ وقت اهو اعتراض ڪونه اٿاريو ته گانڌي
هڪ پيرسٽر آهي ۽ وڌيڪ قوم مان آهي هو پر هنن ڀڳت
جو اڳواڻ نٿو ٿي سگهي ۽

هو ٻين ڌرم ۽ سوامين جو رهڻا نٿو ٿي سگهي. گانڌي
هڪ مسٽر آهي. انهن هڪ مسٽر کي مهاڻا جو لقب ڏئي
عزت ڏني. مسٽر محمد علي جناح هڪ ڪلهوڙو مسلمان آهي
انهي کي انهن عالمن ۽ ليڊرن ۽ عام مسلمانن گڏ جي پنهنجي
اڳواڻ بنايو آهي جن هر ڪنهن قومي تحريڪ ۾ حصو
وٺي قرباني ڪئي آهي. انهن جو اهر لال جهڙي ملحد
گانڌي جهڙي بدروپي ٻاٻو کي اڳواڻ ڪونه بنايو آهي
جيڪي صاحب چون ٿا ته مسلمانن کي اڪيون پوري
ڪانگريس ۾ شامل ٿي ڪانگريس تي قبضو ڪرڻ گهرجي ۽
ڪي اهو به سوچڻ گهرجي ته فرض ڪريو سڄي هندوستان
يا مسلمان سڀ ڪٿي ڪانگريس ۾ شامل ٿين ته ڇهه
۽ ڪروڙ مسلمان ٿيندا. هوڏا انهن هندو ۽ سڀ ڪانگريس
۾ شامل ٿين ۽ ضرور ٿيندا ته ۴۳ ڪروڙ ٿيندا. وري
ڀڳت هندو قوم جي رهندي. انهي ڪري مسٽر جناح
اهو شرط پيش ڪيو ته مسلمانن جون نيتون جدا ڪرڻ

ڪيون وڃن ۽ مرڪز ۾ مهربن جو تعداد ڪثرت ٿو ٿئي
 قلت وارين قومن جو هڪ هيٺو هجي. چوٽه اڄ ڪلهر دنيا
 ۾ تمام اسر جي لڙائي ڪاٺي. ڪثرت ۽ قلت قلم ۽ اخبار جي
 لڙائي آهي. هنن قوم وٽ زياده اخبارون آهن اها
 ڪارڻ آهي.

هن وقت جيڪي مسلمان اڪيون پوري وزارت
 جي لالچ ڪري يا انهي ڪري ڪانگريس ۾ شامل ٿيا آهن
 جو سميت علماء ڪانگريس سان شامل آهي تن جي خدمت
 ۾ عرض آهي ته عزيز و اوهانجي دل ۾ اگر ملت جو سچو درد
 آهي. اگر اوهان پنهنجي قوم کي هڪ مرڪز تي جمع ڏسو ڳوٺا
 انهن کي تنظيم جي طاقت سان مضبوط بنايو گهرو ثا ته هن
 تقليده جي بت کي پير نرا پير نرا ڪري مسلم ليگ ۾ شامل
 ٿي وڃن. ۽ اگر ڪانگريس ۾ شامل ٿيو ته اول پنهنجي قوم
 کي هڪ مرڪز تي مضبوط بناي پڪجهتي پيدا ڪري گذر جي
 عزت سان ڪانگريس ۾ شامل ٿيو. باقي هن چتر وچتر
 حالت ۾ مسلمانن کي هڪ طرف انگريزن جو ٻئي طرف هندن
 جو غلام ٿي رهڻو پوندو.

مسلمان ۽ آزادي

سرهيو آزادي جو سوال هنن بابت عرض آهي ته دنيا ۾
 اهڙو ڪهڙو بد بخت انسان هوندو جنهن کي آزادي پسندن

هوندي جذهن ته حيوان به آزاديءَ کي پسند ڪن ٿا تڏهن
 انسان اشرف المخلوقات آزاديءَ کي پسند نه ڪندو اهو ناممڪن
 آهي. اڄ دنيا جون ٻيون قومون هندوستان وارن کي
 ڪري نفرت سان ڏسي رهيون آهن جهڙوڪ عربن
 پاڻ غلام آهن بلڪ انهن جي ڪري ٻين ڪيترين قومن
 غلام آهن ڇيو وڃي ٿو ته جيئن هندو مسلمان پاڻ
 اتفاق ڪري ڪانگريس کي طاقت ور نه بنائيند اتيست
 آزاديءَ حاصل نه ٿيندي. اهو بلڪل سچ آهي. انهي کان
 پوءِ انڪار ڪونهي بشرطڪ اگر ڪانگريس صحيح معنيٰ
 ۾ ڪانگريس ٿي ڪم ڪري. سڄو اتحاد تڏهن ٿيندو جڏهن
 بهي قومن جون نيتون صاف هجن. هندو قوم جي اها
 نيت ته اول انگريزن کي هندستان مان ڪڍيو وڃي پوءِ
 مسلمانن کي ڪڍي مرام راج قائم ڪجي. معمولي جانيو سر
 يعني ڳئون لاءِ انسان ذات کي تڪليف ڏئي وڃي انهن جو
 خون ڪيو وڃي.
 اها اردو زبان جيڪا عربي فارسي، هندي مان هندو
 ۾ هندو مسلمانن لاءِ مشترڪه زبان تيار ڪئي وئي هئي مخالفت
 هندي هندي جو پهر چار ڪيو وڃي. مسلمانن جي جذباتن کي
 پٽڪائڻ لاءِ مسجد جي اڳيان باجا وڄايا وڃن. اهڙيون
 ڪي ڳالهيون آهن جيڪي هميشه اتحاد ۾ خلل پيدا ڪنديون
 رهن ٿيون اهوئي سبب آهي جو اهو بناوٽي ۽ سياسي اتحاد

گهڻو وقت قائم نٿو رهجي پر اهي بنا وڃي سياسي اتحاد سان
 آزادي حاصل به ڪانه ٿيندي. سڄي اتحاد مڌهن قائم ٿي
 سگهي ته مڌهن سڀ قومون هڪ ٻئي جي عزت ڪرڻ سکندڙين
 هن وقت ڪانگريس تي قبضو هندو سرمايه دارن جو آهي
 جن کي پنهنجي ڪثرت - دولت ۽ طاقت تي ناز آهي - هو ڪمزور
 قومن کي نفرت جي نگاهه سان ڏسي رهيا آهن. هو انگريزن
 سان پنهنجا مطالبات حاصل ڪرڻ لاءِ وڙهي رهيا آهن مگر
 پنهنجن ڪمزور پيارين مسلمانن لاءِ اڇوت وغيره جي مطالبات
 کي ڏکرائي رهيا آهن ۽

برادران اسلام :- ڪانگريس آهسته آهسته پنهنجي اصلي
 مقصد ڏاهن اچي رهي آهي يعني لاله هرديال جي خيالاتن کي
 ممالي جامو پهراي ٿي رهي آهي - اها اڇوت ادارا سڪيم هندي
 زبان جي پرچار ۽ تعليم وڌايا مدر بند ڪرڻ مان شروع
 ڪيت اهي سڀ لاله هرديال جي خيال جا پورا آهن - لاله هرديال
 پنهنجي مضمون ۾ ڏيکاريو آهي ته اول مسلمانن جي خوشامد
 ڪريو ۽ کين ڪانگريس ۾ ملائي حڪومت کي ڏيکاريو وڃي ته
 ڪانگريس مشترڪه جماعت آهي - پوءِ حڪومت کان آهسته آهسته
 حق حاصل ڪيائين ۽ جڏهن ڪجهه حق چڱا ملي وڃن ته پوءِ اول
 هندوستان ۾ هندي زبان کي رائج ڪجي ۽ اردو زبان کي
 بند ڪجي تڏهن مسلمانن کي ڪلچر ۽ لئٽر پيچر برباد ٿي وڃي ۽ هندي ڪلچر
 هندو لئٽر پيچر ترقي وٺي - سڪولن ۽ مدرسن جا نالا به لائي هندي

يعني وڌيا مندر مرڪن گهرجن. مسجد کي پوڄا مندر، سڌو وڃي
 ٻارن کي ٻڌڻي مان ترقي حاصل ڪرڻ پڙهائڻ وڃن. پوءِ اڪاڻا
 ٺاهڻ ڪري هندو قوم کي طاقت ور بنائجي. فوجي ڪاليجون
 کولي هنڌن کي فوجي تعليم ڏجي. دولت ۾ واپار ۾
 تعداد ۾ اسان زور آهيون. فقط اهي ڪتابيون آهن
 سي اڪر پوريون ٿيون ته پوءِ يقين ڄاڻو هندوستان
 ۾ اسانجو حراج هوندو مسلمانن کي هتان لڏو پوندو.
 اهڙي طرح هندوستان کي ڳڻو مائتا جي دشمن
 کان خالي ڪرائي شدي پارت بنائجي. تنهنڪري سخت ضرورت
 آهي ته مسلمانن قوم کي تنظيم جي طاقت سان منظم ڪرڻ
 انهن جيڪي جهڙي پيدا ڪرڻ لاءِ انهن کي هڪٻئي
 مرڪزي جمع ڪيو وڃي. انهي ضرورت کي مد نظر رکي قوم
 جي خير خواه رهڻاڻن مسلم ليگ کي نئي سراندي ڪرڻ
 شروع ڪيو آهي. تنهنڪري مسلمانن کي گهرجي ته هو به ان
 هندو ساليانہ ڌيءَ مسلم ليگ جا مڙهي وڃن. جن وقت
 مسلمانن ۾ ڪامل اتحاد ٿي ويندو هئڻ وقت ضرور ڪانگريس
 به ڪجهه ڪندي ۽ آزادِي سندن پير چمندي ۽
 اسلام جو اهو خوش نصيب زمانو جنهن کي قرون اٺي
 جو زمانو چيو وڃي ٿو. اهو برڪت وارو زمانو جو خالق
 ۾ انساني جي مبارڪ وجود سان روشن هو ان وقت مسلمان
 ۾ تنظيم هئڻ ڪري مڪمل اتحاد هو. اخلاق هو. سچائي

هئي ۽ روحانيت هئي - دُنيا ڏٺو ته چند گود ٿري پوش
 ساري دنيا تي پڪڙي ويا - اهو جي صدا تي تڪبير ٿيهر
 وڪسري جي مڪوڻ جا ڪنگرا ڏڪائي ڇڏيا - اهي پناه
 جا مسلمان سڀ کان وڏي مصيبت سڀ کان وڏو غضب
 نفاق کي سمجهندا هئا - درحقيقت نا اتفاقي خدا جي فھر
 آهي جنھن کان فرعون جي قوم به پناهه گهري هئي .
 مسلمان اگر اوهان من غلامي جي لعنت کان آزاد
 ٿي ڪرڻا ته مندار اسد اسر ٿيو .
 صحيح صادق هي روحاني سرور تي چڱي آهي - بيدار
 تي ٻنھن اُنھن غفلت شمار يا شرن کي هشيار ڪريو جيڪي
 مشرڪن جي دام ۾ گر فتار ٿي چڪا آهن تانڪ ائين ٿر
 انقلاب کان اڳ جھنجا آثار ظاهري چڪا آهن هشيار
 ٿي سڀني ذاتي ۽ شروعاتي جھڳڙن کي ڇڏي نفسانيت
 ۽ ذاتي اغراضن کان دل کي صاف ڪري نا اتفاقي جي
 باھه کي پريم جي پاڻي سان وسائي ڇاڻي ڇاڻي سان
 لائي هڪ ٿي ۽ هڪ مرڪز تي جمع ٿي فقط هڪ خداي وحد
 جي پروسس تي عمل ۽ ايتار سان دنيا کي ثابت ڪري
 ڏيکار يون ته مسلمان قوم نرندہ قوم آهي - مسلمان سپاهي
 آهي - پر آزاد حاصل ڪرڻ سپاهي جو ڪم آهي -

مسلم ليگ جي ضرورت

ڪا ٿي هڪ مشترڪه جماعت آهي جنهن ۾ فيصله
 به مشترڪه ٿي سگهن ٿا. مگر مسلمانن لاءِ هڪ اهڙي
 جماعت جي سخت ضرورت آهي جنهنجي جهنڊي هيٺ
 سڀ مسلمان متحد ٿي سگهن ۽ متحد ٿي پنهنجي مالي اقتصادي
 مذهبي سياسي حالت سدائين سگهن. جهڙي طرح
 هندو قوم پنهنجي پنڌ تي ڌرمي ڪمن لاءِ هندو مهاڻا
 قائم ڪئي آهي انهي ضرورت کي پوري ڪرڻ لاءِ نئي
 سر مسلمانن جي انهي جماعت جنهنجي نالو مسلم ليگ
 آهي زندا ڪيو ويو آهي. جنهنجا هن وقت هيٺيان مقدا
 آهن:

- (۱) هندوستان ۾ ڪامل آزادي لاءِ جدوجهد ڪرڻ.
- (۲) هندوستان ۾ مسلمانن جي مذهبي سياسي حقن ۽ مفادن جي
 ترقي لاءِ ڪوشش وٺڻ.
- (۳) ديني اسلام سان رشتو اخوت قائم ڪرڻ.
- (۴) غير قومن سان دوستانه تعلقات وڌائڻ وغيره.

Gul Hayat Institute

نظامي ڪراچي

۸۔ اڪٽوبر ۱۹۳۸ء

درس عمل

اڃي قوم منشرجو تنهنجو نظام آهي

محفل ۾ هونءَ آڳيون اڃا اهم ٿاڻا آهي

تي صبح ۾ ملامت دلت جي شام آهي

(۲)

وقت آهي هي عمل جو هٿيار تي خدا

عقالت چڱي نه آهي بيدار تي خدا

سڄي ستم ستمگر ڪٿي به نيا آهي

(۳)

هٿيار تي جي جيو ورتو اٿي جهان ۾

عقالت شعار بلبل ٿو لاءِ بوستان ۾

صیاد اچ پکیر یو مضبوط دام آهي

(۴)

غمگين شمع آهي حيران آهي محفل

تي ويو فنا تجمل ويران آهي محفل

ساقين نه ميڪڙهه ۽ شيشون جا ماڻهي

(۵)

شور ۽ فغان سان گلشن آباد ڪونه ٿيندو

آرام سان جهان ميان زاد ڪونه ٿيندو

هي آسرو اجهائي هي آسرو خام آهي

(۶)

قبضي ۾ ڪر زمين کي تسخير آسمان ڪر

اُت ۽ اُتي عمل لئ تيار ڪاروان ڪر

ساري جهان کي ڏيڻو حق جو پيام آهي

(۷)

هڪ ڪعبه پڇڻ اهو ڪر. قرآن به پڇي ڪر ۽

مقصد مٿن جو هڪ ڌا ايمان آهي هڪ ڌو

هادي به سڀ جو هڪ ڌو خير الانام آهي

(۸)

سي هڪ تيا جي گڏجي هڪ ڌا نو مڻه ڪاڻ

افسوس پر مسلمان هڪ پاڻ ۾ نه آهن

هر ڪنهن جڏا بنايو پنهنجو امام آهي

(۹)

نالو وٺي وڌڻ جو ٿو پاڻي ٻڌائين

مهرن مغل قريشي افغان ٿي سڏائين

ٽنهي ڪري وڌڻ جو بد نام - نام آهي

(۱۰)

مطرب جو چنگ بدليو مرنڊن جو رنگ بدليو

واعظ جو وعظ بدليو ليدر جو رنگ بدليو

فتن و فساد جهڳٽ و ٽڪرا رعام آهي

Gul Hali

هي نظم آهي ته جيڪو درس عمل نظر آهي

هن تي عمل ڪرڻ سان ٿيندي فنا غلامي

سامري جهان جي ٿي و مسلمان آهي